

ĐƯỢC CHÚA NGỰ GIỮA

(MẶC KHẢI VỀ SỰ ĐƯỢC CHÚA Ở CÙNG)

Dãnsốký 35:1-43. Câuốc. 34

Vậy, các người chớ làm ô uest **xứ**, là nơi các **người** sẽ ở,
và chánh giữa đó là nơi **ta** sẽ ngự;
vì ta là **Đức Giê-hô-va ngự giữa** dân Y-sơ-ra-ên.

+ Bước vào tháng 12, một loạt bài liên quan đến Chúa Giáng Sinh.
Mathios 1:21. *Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta:*

- Đề tài lớn của Kinh thánh: Đối với Đức Chúa Trời, Ngài làm mọi sự trong ơn Cứu rỗi bày tỏ suốt Kinh thánh để Ngài ngự giữa con người.

- Đề tài thay đổi cuộc đời: Đối với dân Ysoraên trước khi vào đất hứa và chúng ta ngày nay, Chúa muốn phán rằng cho dù họ đã vào được đất hứa đượm sữa và mật, nhưng điều quan trọng không phải có gì, có bao nhiêu bèn là có Chúa hay không. Thế giới này được Chúa dựng nên với sự giàu có con người khám phá không ngừng không hết, nhưng đã không có Ngài. Hiểu biết nguyên tắc được Chúa ngự giữa sẽ biết nguyên tắc được phước, và nhận ra những trở ngại trong đời sống.

Lời cảnh báo đầu tiên về tình trạng không có Chúa đầu tiên trong Kinh thánh.

Sáng 1:2 *Vả, đất là vô hình và trống không, sự mờ tối ở trên mặt vực; Thần Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước.*

* Chúa không ngự giữa cũng đồng nghĩa với sự trống không dị dạng. Đó là một thế giới mà Ngài chưa hành động, phạm vi hẹp đời sống chưa có Chúa.

+ **Dân 35:34**. Có thể được xem là Sự Mặc khải về sự Chúa ngự giữa dân của Ngài. Một câu ngắn nhưng bao gồm các yếu tố để được Chúa ngự giữa, nói về phương diện của chúng ta là được ở trong Ngài.

- Câu này có thể đọc lại: “**Đức Chúa Trời Thánh** ngự giữa một **dân thánh** trong một **xứ thánh**.”

- * 3 phương diện: Đức Chúa Trời thánh, Dân thánh, và Xứ thánh.
- * Mỗi phương diện có chung một ý là Thánh: Đức Chúa Trời là Thánh, ngự giữa một dân tộc Thánh và trong một xứ Thánh.
- * Mỗi phần có 2 ý: **Giải nghĩa** và **Giải đáp**.

I. ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ THÁNH.

1. Giải nghĩa: Đức Chúa Trời là Thánh?

Lêviký 19:2 *Hãy truyền cho cả hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Hãy nên thánh, vì ta, Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, vốn là thánh.*

Lêviký 20:26 *Đối cùng ta các người hãy nên thánh, vì ta, Đức Giê-hô-va, là thánh; ta đã phân rẽ các người với các dân, để các người thuộc về ta.*

IPhiero 1:16 *bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì ta là thánh.*

a. Đức Chúa Trời Thánh là bản chất. Kinh thánh dùng chữ là. Chính Ngài là Thánh chứ không phải Ngài có sự thánh. Cũng như *Đức Chúa Trời là sự yêu thương, Đức Chúa Trời là sự sáng, Đức Chúa Trời là sự sống.*

* Chúng ta khác hơn là: chúng ta **có**..., nhưng Chúa chính **là**.

- **Thánh** là Thánh khiết tinh tuyệt, vinh hiển tuyệt đối, ngôn ngữ loài người không mô tả hết được. Chữ thánh khi chỉ về người viết chữ thường, khi nói về Thánh của Chúa viết hoa.

ITi 6:16 *ở nơi sự sáng không thể đến gần được..*

Người ta nói một viên kim cương trong suốt nếu có một chút bọt sẽ nhận thấy ngay. Trong Ngài không có một chút bọt, như hay tì vết, vì vậy để được ở trong Chúa phải nên giống Ngài:

Lêvi 19:2 *Hãy truyền cho cả hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Hãy nên thánh, vì ta, Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, vốn là thánh.*

b. Có cùng bản chất được ở trong Ngài. Một yếu tố quyết định.

- Ba Ngôi Đức Chúa Trời có cùng bản chất nên 3 Ngôi trở nên một.
- Ngài dựng nên loài người với mục đích ở trong Ngài, vì thế Ba Ngôi Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và tượng ta. Nhưng vì theo ý riêng, Adam đã đem con người ra khỏi sự hiện diện Chúa. Để chúng ta được trở lại ở trong Ngài, Chúa làm mọi sự trong ơn cứu rỗi, và trong lời Chúa và trong hoàn cảnh để có lại bản tính với Ngài.

Đức Chúa Trời không chấp nhận một điều gì khác với Ngài, nhất là tội lỗi, vì thế khi Chúa Giê-xu mang lấy tội nhân loại đã kêu lên rằng: *Đức Chúa Trời tôi ôi! Sao Ngài lại bỏ tôi.* Đức Chúa Cha yêu Chúa Con

đường nào, nhưng khi Ngài mang tội nhân loại, bị Đức Chúa Trời lia bỏ. Phải nên thánh để ở trong Đấng Thánh.

Hêb 12:14 *Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời.*

***Bằng nhiều cách người ta nghĩ rằng nhờ đó được sự sống đời đời trong cõi cực lạc, nhưng vẫn đề:**

- Không phải là đến được chỗ có phước, mà là đến chỗ có Chúa .
Có thuộc tánh như Chúa là yếu tố quyết định bạn có mặt ở thiên đàng.

2. Giải đáp. *Ngự giữa.* Điều này mâu thuẫn với Chúa ở khắp mọi nơi không? Vì Kinh thánh chép:

Thi 139:8 *Nếu tôi lên trời, Chúa ở tại đó, Ví tôi nằm dưới Âm phủ, kìa, Chúa cũng có ở đó.*

Giêr 23:24 *Đức Giê-hô-va phán: Có người nào có thể giấu mình trong các nơi kín cho ta đừng thấy chăng? Đức Giê-hô-va phán: Há chẳng phải ta đầy đầy các tầng trời và đất sao?*

Trong Sách Sáng thế hay sách Xuất Kinh thánh ghi Chúa ngự xuống, rồi đi. Chúng ta hiểu đây là cách mô tả để cho thấy được.

* Ngài không đến và Ngài cũng không đi, vì Ngài ở khắp mọi nơi, Ngài đầy đầy các tầng trời. Trong lúc chúng ta không có Ngài, thì Chúa vẫn có ở đó: Kinh thánh dùng chữ: Chúa ẩn, giấu để không thấy.

Êsai 57:17 *Trong cơn giận, ta đã ẩn mặt ta với nó;*

Thí dụ: Người con trai hoang đàng trong câu chuyện Chúa kể: trong lòng người cha bao giờ cũng có con, nhưng người con đã đi ra ra khỏi sự hiện diện của cha mình.

Vì thế, chúng ta hiểu rằng Chúa không vào, hay ra khỏi chúng ta, đây chỉ là cách nói theo sự hiểu biết để cho con người dễ hiểu, khi con người không có thuộc tánh của Chúa thì Ngài vẫn có ở đó, nhưng người thì không có Ngài.

II. NGỰ GIỮA MỘT DÂN THÁNH.

1. Giải nghĩa: *Đức Giêhôva ngự giữa dân Ysoraên ?*

- Người dễ hiểu lầm là Đức Chúa Trời ngự trong Đền thờ. Đền thờ là nơi danh Chúa ngự tại đó.

IISamuên 7:13 *Nó sẽ xây một đền thờ cho danh ta,*

- Chúa ngự giữa dân Ysoraên xưa và trong Hội thánh ngày nay.

Câu gốc: *chánh giữa đó là nơi ta sẽ ngự...ngự giữa dân Ysoraên.*

Xuất 29:46 *Dân ấy sẽ biết ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng*

nó, đã đem chúng nó ra khỏi xứ Ê-díp-tô đặng ở giữa vòng họ. Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của họ.

Ngày nay Chúa ở giữa Hội thánh, những con người trong Hội thánh là yếu tố quyết định Chúa có ở giữa chúng ta không. Hành vi, cách cư xử nhau có mỹ đức của Chúa không ?

2. Giải đáp. *Dân tộc thánh ?*

- **Dân Ysoraên** được gọi là một dân tộc thánh, thánh vì được lựa chọn

biệt riêng, đồng thời cũng bởi đức tin bày tỏ qua các cửa lễ chuộc tội. Người được chọn, vật được chọn để Chúa dùng vào mục đích của Ngài được gọi là thánh. (Miếng vải thường nhưng được chọn để may lá cờ)

Xuất 13:2 *Trong vòng dân Y-sơ-ra-ên bất luận người hay vật, hãy vì ta biệt riêng ra thánh mọi con đầu lòng;*

- **Người tin Chúa** được gọi là thánh đồ, vì thánh trong Chúa Giê-xu, nhân vì một đức tin rất thánh đặt duy nhất nơi Ngài.

Giude 1:20 *Hỡi kẻ rất yêu dấu, về phần anh em, hãy tự lập lấy trên nền đức tin rất thánh của mình, và nhân Đức Thánh Linh mà cầu nguyện.*

*Đức tin nhỏ hay lớn quan trọng, nhưng quan trọng hơn là Đức tin rất thánh, là gì ? là đức tin duy nhất và trọn vẹn đặt nơi một mình Đức Chúa Trời. Không bị pha lẫn với sự nghi ngờ hoặc với một điều gì khác. Xem thêm: từ câu 21 – 25.

²⁰ *Hỡi kẻ rất yêu dấu, về phần anh em, hãy tự lập lấy trên nền đức tin rất thánh của mình, và nhân Đức Thánh Linh mà cầu nguyện,* ²¹ *hãy giữ mình trong sự yêu mến Đức Chúa Trời, và trông đợi sự thương xót của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta cho được sự sống đời đời.*

²² *Hãy trách phạt những kẻ này, là kẻ trù trừ,* ²³ *hãy cứu vớt những kẻ kia, rút họ ra khỏi lửa; còn đối với kẻ khác, hãy có lòng thương lân với sợ,ghét cả đến cái áo bị xác thịt làm ô uế.* ²⁴ *Vả, nguyên Đấng có thể gìn giữ anh em khỏi vấp phạm và khiến anh em đứng trước mặt vinh hiển mình cách rất vui mừng, không chỗ trách được,* ²⁵ *là Đức Chúa Trời có một, là Cứu Chúa chúng ta, bởi Đức Chúa Jê-sus Christ là Chúa chúng ta, được sự vinh hiển, tôn trọng, thế lực, quyền năng thuộc về Ngài từ trước vô cùng và hiện nay cho đến đời đời!*

A men.

*Để thường người ta nghĩ đức tin được cứu, đâu có dễ dàng quá như vậy, vì thế người ta thêm thắt vào nhiều việc làm khác. Vô tình xem nhẹ công ơn cứu chuộc của Chúa Giê-xu, coi trọng việc làm của mình.

*(Phần 3 Giảng luận trong lần tiếp theo.)